

P. Larsen, Sønderup, Boeck-Hansen, Victor Larsen og Skjerbæk). Betænkning (B. Sp. 393) afgivet $17/1$. (Ordfører: Einer-Jensen). 2. Beh. $22/1$ (F. Sp. 1125). 3. Beh. $23/1$ (F. Sp. 1126). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $29/1$ (L. Sp. 590). 2. Beh. $30/1$ (L. Sp. 594). 3. Beh. $30/1$ (L. Sp. 596). *Loven stadfæstet 1. Februar 1941*. (Lov-Tid. Nr. 39).

Loven *fritager* de Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, der paa Grund af *Beskæftigelse i Udlandet* er forpligtede til at udrede Bidrag til vedkommende udenlandske Arbejdsløshedsforsikring, *for at betale Medlemsbidrag* til deres Arbejdsløshedskasse for det Tidsrum, i hvilket de som Følge af det nævnte Arbejdsforhold opholder sig i Udlandet. (Arbejdsdirektørens Afgørelser af Tvivlsspørgsmaal vedrørende Anvendelsen af denne Bestemmelse kan indankes for Arbejds- og Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig).

Loven traadte i Kraft straks med Virkning for de Medlemsbidrag, der forfalder efter Lovens Ikrafttræden. Den gælder indtil *1. Januar 1942*, for saa vidt den ikke ved kongelig Anordning sættes ud af Kraft forinden.

Anledningen til Loven var, at der fra de anerkendte Arbejdsløshedskassers Side var blevet rejst Spørgsmaal om Muligheden af at fritage de i *Tyskland* arbejdende Medlemmer af Kasserne for at yde Medlemsbidrag i den Periode, i hvilken Arbejde i Tyskland præsteres. Til Støtte for en saadan Fritagelse havde Kassernes Repræsentanter anført, at Arbejdet i Tyskland maa siges at blive udført til Fordel for det danske Samfund, og at det forlanges, at de paagældende Arbejdere skal yde Medlemsbidrag til den tyske Arbejdsløshedsforsikring.

Ved Sagens Forelæggelse for Ministeriet henviste Arbejdsdirektoratet til Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 7, hvorefter det i en Arbejdsløshedskasses Vedtægt kan bestemmes, at Kasserne er berettigede til at indgaa Overenskomst med andre (ogsaa udenlandske) Foreninger om gensidig Ydelse af Understøttelse til Medlemmerne, og Direktoratet udtalte, at der maaske kunde siges *de facto* at bestaa en Gensidigheds-overenskomst med Tyskland derved, at der maa erlægges Bidrag til den tyske Arbejdsløshedsforsikring, saaledes at Bestemmelsen i § 15, Stk. 7, for saa vidt kunde siges at foreligge opfyldt.

Ministeriet mente ikke at burde udtale sig imod dette Direktoratets Standpunkt, og i Overensstemmelse med nogle mellem Ministeriet, Direktoratet og Repræsentanter for Arbejdsløshedskasserne førte Forhandlinger fritog en Række